Lietas Nr. A420228014
Lietas arhīva Nr. SKA-1253-14

LĒMUMS

Rīgā 2014.gada 14.novembrī

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments šādā sastāvā:

tiesnese L.Slica
tiesnese V.Kakste
tiesnese D.Mita

rakstveida procesā izskatīja Tieslietu ministrijas blakus sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2014.gada 3.oktobra lēmumu, ar kuru daļēji apmierināts pieteicējas /pers. A/ lūgums par pagaidu aizsardzības līdzekļa piemērošanu.

Aprakstošā daļa

[1] Tieslietu ministrs ar 2013.gada 21.novembra lēmumu atstādināja pieteicēju /pers. A/ no zvērināta notāra amata, līdz stāsies spēkā galīgais nolēmums krimināllietā pret pieteicēju. Tieslietu ministra lēmumu pieteicēja pārsūdzēja tiesā. Administratīvā rajona tiesa pieteikumu apmierināja, lēmumu atceļot. Tieslietu ministrija pārsūdzēja rajona tiesas spriedumu Administratīvajai apgabaltiesai.

[2] Pieteicēja iesniedza apgabaltiesai lūgumu par tieslietu ministra lēmuma darbības apturēšanu, norādot, ka līdz ar atstādināšanu pieteicēja ilgstoši ir zaudējusi iespēju nopelnīt cilvēka cieņai atbilstošu iztiku sev un apgādājamajiem. Pieteicējai pēc atstādināšanas saglabājas amatpersonai noteiktie ienākumu gūšanas ierobežojumi un viņa var gūt ienākumus no ļoti šaura nodarbošanās loka, kas faktisko apstākļu dēļ nav iespējams.

[3] Administratīvā apgabaltiesa pieteicējas lūgumu apmierināja daļēji. Tiesa uzlika tieslietu ministram pienākumu: ar pieteicējas piekrišanu norīkot viņu darbā Tieslietu ministrijā vai Tiesu administrācijā darbinieka amatā, kas nav valsts amatpersonas amats, uz atstādināšanas laiku, izmaksājot attiecīgajā darbā noteikto darba samaksu; ja pieteicēja nepiekrīt norīkošanai citā dabā, viņai atstādināšanas laikā izmaksāt valstī noteikto minimālo mēnešalgu; no 2014.gada 13.augusta līdz minētā pienākuma izpildei izmaksāt pieteicējai valstī noteikto minimālo mēnešalgu. Tiesa noraidīja pieteicējas lūgumu par pārsūdzētā lēmuma darbības apturēšanu.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Tā kā krimināllietā pieteicēja ir apsūdzēta par darbībām, kuras ir pretrunā notariāta būtībai, tieslietu ministra lēmums atbilstoši Notariāta likuma 213.panta pirmās daļas 1.punktam atstādināt pieteicēju no zvērināta notāra amata uz krimināllietas laiku ir tiesisks. Tāpēc lēmums, ciktāl tas attiecas uz pieteicējas atstādināšanas faktu, ir pirmšķietami tiesisks un nav pamata apturēt tā darbību.

[3.2] Notariāta likums neparedz atstādināto notāru nodrošināt ar sociālajām garantijām, tostarp noteikt minimālus iztikas līdzekļus līdz brīdim, kad stājas spēkā galīgais nolēmums krimināllietā.

No pieteicējas valsts amatpersonas deklarācijām par 2011.-2013.gadu izriet, ka pieteicēja nav veikusi nozīmīgus uzkrājumus, viņai nav arī nekustamo īpašumu.

Vienlaikus uz pieteicēju attiecas likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.pantā noteiktie amatu savienošanas ierobežojumi. Atbilstoši tiem notāram ir ierobežotas iespējas pēc savas iniciatīvas gūt ienākumus. Pieteicējai nav arī atbilstošas prasmes un spējas veikt normā minētos darbus un amatus. Pieteicēja šajā periodā ir noslēgusi autoratlīdzības līgumu, tomēr pieteicējas ikmēneša ienākumi no līguma nesasniedz minimālās mēneša darba algas apmēru. Tā kā pieteicēja arī nevar iegūt bezdarbnieka statusu, pieteicēju nevar arī atzīt par trūcīgu, lai saņemtu sociālo palīdzību.

[3.3] Sociālās garantijas atstādināšanas gadījumā ir noteiktas tiesnešiem likuma „Par tiesu varu" 84.pantā un prokuroriem Prokuratūras likuma 42.pantā, paredzot, ka personas var norīkot amatos, kas nav valsts amatpersonas amats, izmaksājot noteikto darba samaksu. Ja persona norīkošanai nepiekrīt, tai izmaksājama valstī noteiktā minimālā mēnešalga.

Tādējādi tiesu sistēmai piederošām valsts amatpersonām, kuras saņem atalgojumu no valsts budžeta, tiek piešķirtas noteiktas garantijas atstādināšanas gadījumā, bet valsts amatpersonas – zvērināti notāri un arī tiesu izpildītāji –, kuriem atalgojums netiek maksāts no valsts budžeta, šādas garantijas netiek piešķirtas. Latvijas Zvērinātu notāru padome šādu situāciju atzinusi par netaisnīgu un nesamērīgu.

[3.4] ANO Starptautiskā pakta par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām 11.pants, Latvijas Republikas Satversmes 93. un 111.pants aizsargā personas tiesības uz atbilstošu dzīves līmeni. Savukārt 105., 107. un 109.pants paredz tiesības cilvēka cienīgā veidā nodrošināt savas pamatvajadzības. No minētā izriet, ka personas saņemto ienākumu apmēram būtu jābūt vismaz tādam, kas ļauj nodrošināt cilvēka cienīgu esību, kas aptver ne tikai fizioloģisko eksistenci, bet ļauj personai saglabāt arī pilnvērtīgas sabiedrības locekļa statusu.

[3.5] Tā kā ir konstatējama tiesību sistēmas nepilnība, tiesai atbilstoši Administratīvā procesa likuma 17.panta otrajai daļai tā jānovērš, analizējot līdzīgus gadījumus. Ievērojot minēto, secināms, ka tieslietu ministram bija jāvērtē, vai ir piemērojamas tiesību normas, kas nosaka garantijas tiesnešiem un prokuroriem. Pieņemot lēmumu, tieslietu ministram bija jāņem vērā, ka pieteicēja paliek bez iztikas līdzekļiem atstādināšanas dēļ, jo: 1) pieteicējai ir noteikti valsts amatpersonas amata savienošanas ierobežojumi; 2) pieteicējai nav iespējas saņemt normatīvajos aktos noteikto sociālo palīdzību; 3) ir vispārzināms, ka krimināllietas dēļ atstādināšana būs būtiski ilgstošāka nekā disciplinārlietas gadījumā; 4) pieteicējas daļējā apgādībā ir nepilngadīgs bērns.

Ievērojot minēto, tieslietu ministrs ir rīkojies pirmšķietami prettiesiski. Tomēr šis apstāklis nav pamats lēmuma darbības apturēšanai un pieteicējas atjaunošanai amatā, jo nodarījums, par kuru ir kriminālliet a, ir būtisks, un nepieļauj pieteicējas atrašanos zvērinātas notāres amatā līdz galīgā nolēmuma pieņemšanai.

[3.6] Kaut arī pieteicēja ir iesniegusi lūgumu par lēmuma darbības apturēšanu, ņemot vērā, ka ar lēmumu netika lemts par pieteicējas iespēju nodrošināt sev iztiku un pieteicēja ir īpaši norādījusi uz mantisko stāvokli atstādināšanas laikā, kas šobrīd aizskar pieteicējas tiesības uz cilvēka cienīgu esību, jo pieteicējai nav vērā ņemamu deklarētu ienākumu, atbilstoša pieteicējas pagaidu aizsardzības līdzekļa izvēlei ir nepieciešams noteikt pasākumu nekavējošai pieteicējas aizsardzībai saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 195. un 196.pantu par pagaidu noregulējumu.

Tāpēc tieslietu ministram uzliekams pienākums ar pieteicējas piekrišanu norīkot viņu darbā Tieslietu ministrijā vai Tiesu administrācijā. Ja pieteicēja nepiekrīt norīkošanai citā darbā, viņai atstādināšanas laikā jāizmaksā valstī noteiktā minimālā mēnešalga, ievērojot šajā lēmumā izvirzītos nosacījumus. Tā kā pieteikumu par lēmuma darbības apturēšanu pieteicēja iesniegusi 2014.gada 13.augustā, minimālā mēnešalga izmaksājama no minētās dienas.

[4] Par apgabaltiesas lēmumu Tieslietu ministrija ir iesniegusi blakus sūdzību, kas pamatota ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[4.1] Secinājumu par likuma robu nevar izdarīt, ja tā ir bijusi apzināta likumdevēja griba, nevis kļūda, kuras labošana būtu pieļaujama tiesā. Grozījumi likumā „Par tiesu varu", ar kuriem tiesnešiem tika ieviestas garantijas atstādināšanas gadījumā, skaidri parāda, ka likumdevēja griba bija paredzēt garantijas saņemt ienākumus vismaz minimālās mēnešalgas apmērā atstādināšanas laikā tikai tām tiesu sistēmai piederošām amatpersonām, kuru atalgojums tiek finansēts no valsts budžeta līdzekļiem, – tiesnešiem, tostarp Satversmes tiesas tiesnešiem, prokuroriem. Tāpēc nav konstatējama tiesību sistēmas nepilnība, šādas garantijas neparedzot zvērinātiem notāriem un arī tiesu izpildītājiem.

[4.2] Tiesa nav ņēmusi vērā, ka zvērinātiem notāriem kā brīvās profesijas pārstāvjiem un saimnieciskās darbības veicējiem ir jāņem vērā arī saimnieciskās darbības riski, piemēram, ekonomiskā krīze, kā arī konkrētajā gadījumā bezdarba risks, kas var iestāties sakarā ar kriminālliet u. Proti, apstāklis, ka kriminālliet a tika uzsākta jau 2005.gadā, apsūdzība uzrādīta 2011.gadā un 2012.gadā kriminālprocess atjaunots un pieteicēja pie pietiekami lieliem ienākumiem neveica uzkrājumus bezdarba riskam, ir neattaisnojams saimniecisks risks. Pieteicēja bezatbildīgi paļāvusies, ka viņas ienākumi no saimnieciskās darbības saglabāsies iepriekšējo periodu līmenī. Uzliekot atbildību par to valstij, nevienlīdzīgā situācijā tiek nostādīti citi godprātīgi zvērināti notāri.

[5] Pieteicēja paskaidrojumos par blakus sūdzību norādījusi, ka atstādināšana no amata ir radījusi nelabvēlīgākas sekas nekā atcelšana no amata, jo pieteicējai nav legālu iespēju nopelnīt sev iztiku.

Motīvu daļa

[6] Atbilstoši Notariāta likuma 213.panta pirmās daļas 1.punktam tieslietu ministrs zvērinātu notāru var atstādināt no amata, ja pret viņu uzsākta kriminālvajāšana par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu.

Lieta ir ierosināta par tieslietu ministra lēmuma atstādināt pieteicēju no zvērināta notāra amata atcelšanu. Tādējādi no Administratīvā procesa likuma 185.panta izriet, ka atbilstošais pagaidu aizsardzības līdzeklis ir administratīvā akta apturēšana.

Ņemot vērā, ka kriminālliet ā pieteicēja ir apsūdzēta par darbībām, kuras ir pretrunā notariāta būtībai, un kriminālliet a ir jau nodota tiesai, kā arī tieslietu ministrs ir izvērtējis, vai lēmums ir samērīgs, tieslietu ministra lēmums atstādināt pieteicēju no zvērināta notāra amata līdz galīgā nolēmuma kriminālliet ā spēkā stāšanas brīdim ir pirmšķietami tiesisks. Tāpēc nav pamata tieslietu ministra lēmuma darbības apturēšanai, kas nozīmētu iespēju pieteicējai turpināt pildīt zvērināta notāra amata pienākumus.

[7] Gan Administratīvā procesa likuma 185.[1]panta otrajā daļā attiecībā uz lūgumu par administratīvā akta darbības apturēšanu, gan 195.panta pirmajā daļā attiecībā uz pagaidu noregulējuma piemērošanu paredzēts vērtēt ne tikai pārsūdzētā administratīvā akta pirmšķietamo prettiesiskumu, bet arī to, vai pārsūdzētais administratīvais akts varētu radīt būtisku kaitējumu vai zaudējumu, kuru novēršana vai atlīdzināšana būtu ievērojami apgrūtināta vai prasītu nesamērīgus resursus.

Pieteicējas lūgums par pagaidu aizsardzību ir pamatots ar to, ka atstādināšanas laikā sakarā ar amata savienošanas ierobežojumiem viņai nav iespēju nopelnīt iztiku.

Lai gan tika atzīts, ka nav pamata tieslietu ministra lēmuma darbības apturēšanai, Augstākās tiesas ieskatā, ievērojot pieteicējas lūgumā norādītos apstākļus, konkrētajā gadījumā ir apsverams jautājums par iespēju piemērot pagaidu noregulējumu lietā, jo nav paredzams kriminālliet as izskatīšanas ilgums, kā rezultātā pieteicējai uz nenoteiktu laiku ir ierobežotas tiesības pilnvērtīgi nopelnīt iztiku.

[8] Notariāta likums neparedz valstij pienākumu norīkot atstādināto notāru citā darbā vai izmaksāt valstī noteikto minimālo mēnešalgu, kā tas ir paredzēts attiecībā uz tiesnešiem un prokuroriem (likuma „Par tiesu varu" 84.panta ceturtā daļa, Prokuratūras likuma 42.panta otrā daļa). Arī salīdzinājumā ar citām amatpersonām, piemēram, tiesnešiem, prokuroriem vai civildienesta ierēdņiem (likuma „Par tiesu varu" 84.panta ceturtā daļa, Prokuratūras likuma 42.panta trešā daļa, Valsts civildienesta likuma 39.panta otrā daļa), kurām attaisnošanas gadījumā par atstādināšanas laiku tiek izmaksāta neizmaksātā darba samaksa, Notariāta likums neparedz zvērinātam notāram izmaksāt kompensāciju par atstādināšanas laiku. Minētais skaidrojams ar zvērināta notāra kā brīvās profesijas pārstāvja atlīdzības principiāli citādāku veidošanos, salīdzinot ar amatpersonām, kurām atlīdzība tiek maksāta no valsts budžeta. Pareizs ir arī apgabaltiesas secinājums, ka pieteicēja nevar iegūt bezdarbnieka un trūcīgas personas statusu un no tiem izrietošās sociālās garantijas, jo pieteicēja nav atbrīvota no amata.

Apgabaltiesa ir saņēmusi Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja atzinumu, kurā norādīts, ka arī atstādināšanas laikā zvērinātam notāram ir valsts amatpersonas statuss un uz to attiecas likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" noteiktie amatu savienošanas ierobežojumi. Konkrēti, zvērinātam notāram tāpat kā tiesnesim un prokuroram ir atļauts savienot amatu tikai ar likuma 7.panta trešajā daļā, desmitajā, 10.[1], vienpadsmitajā, 11.[1] un trīspadsmitajā daļā minētajiem amatiem.

[9] No iepriekšējā punktā minētā izriet, ka situācijā, kad uz pieteicēju attiecas stingri ierobežojumi attiecībā uz amatu savienošanu un likumdevējs Notariāta likumā nav paredzējis kompensācijas mehānismu atstādināšanas laikā, pieteicējai tiek nesamērīgi ierobežotas tiesības gūt ienākumus. Šādus ierobežojumus pieteicēja varētu novērst, tikai atbrīvojoties no amata. Tādā gadījumā uz pieteicēju vairs neattiektos likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" noteiktie ierobežojumi, taču pieteicēja zaudētu tiesības turpināt pildīt iepriekš ieņemto amatu gadījumā, ja nolēmums kriminālliet ā būtu attaisnojošs.

Minētais liecina, ka Notariāta likumā attiecībā uz zvērināta notāra atstādināšanu no amata, ja pret viņu uzsākta kriminālvajāšana par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, ir konstatējama likuma nepilnība, proti, likuma robs. To papildus apliecina šobrīd iecerētās izmaiņas Notariāta likumā, jo Tieslietu

ministrija 2014.gada 10.oktobrī Saeimas Juridiskajai komisijai ir iesniegusi priekšlikumus par izmaiņām brīvo juridisko profesiju (zvērinātu notāru un zvērinātu tiesu izpildītāju) regulējumā. Tajos paredzēts no amata atstādinātam zvērinātam notāram sakarā ar pret viņu uzsāktu kriminālvajāšanu atļaujas kārtībā savienot zvērināta notāra amatu ar citu amatu (darbu). (sk. *http://titania.saeima.lv/livs/saeimasnotikumi.nsf/0/bdefeaea184b586bc2257d70002a0d68/$FILE/TM_bri.prof_uzsedi14.10.2014df.pdf*).

Tādējādi apgabaltiesas secinājums par likuma robu ir pareizs. Taču Augstākā tiesa atzīst par nepamatotu apgabaltiesas secinājumu, ka šajā gadījumā, lai aizpildītu likuma robu, pēc analoģijas var piemērot likuma „Par tiesu varu" un Prokuratūras likuma normas. Kā jau tika minēts, zvērinātu notāru ienākumu gūšana principiāli atšķiras no tiesnešiem un prokuroriem. Zvērināti notāri nesaņem atlīdzību no valsts budžeta, bet saņem atlīdzību par katru amata darbību (Notariāta likuma 163.pants). Tādējādi notāra atlīdzības apmērs ir atkarīgs no amata darbību daudzuma un veida, un atlīdzību notāram maksā personas, kuru labā tiek veiktas attiecīgās amata darbības.

[10] Vērtējot iespēju novērst konstatētās nepilnības Notariāta likumā, Augstākā tiesa ņem vērā turpmāk minēto.

Atbilstoši likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 1.panta 5.punktam interešu konflikts ir situācija, kurā valsts amatpersonai, *pildot valsts amatpersonas amata pienākumus*, *jāpieņem* lēmums vai *jāpiedalās* lēmuma pieņemšanā, vai *jāveic* citas ar valsts amatpersonas amatu saistītas darbības, kas ietekmē vai var ietekmēt šīs valsts amatpersonas, tās radinieku vai darījumu partneru personiskās vai mantiskās intereses. No minētās tiesību normas teksta izriet, ka interešu konflikta situācijā amatpersona atrodas tikai tad, ja tā aktīvi pilda savus amata pienākumus, ir saņēmusi konkrētus darba uzdevumus, un no šo jautājumu risināšanas var tikt ietekmētas likumā nosaukto personu intereses (*sk. Augstākās tiesas 2007.gada 13.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-568/2007 10.punktu*). No minētā izriet, ka amatu savienošanas ierobežojumi tiek saistīti ar valsts amatpersonas pienākumu izpildi. Likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" noteiktie amatu savienošanas ierobežojumi nodrošina, ka amatpersona, pildot valsts amatpersonas amata pienākumus, nenonāk interešu konfliktā.

Kaut arī atstādināšanas laikā zvērināts notārs formāli nezaudē valsts amatpersonas statusu, tomēr atstādināšanas laikā zvērināts notārs nepilda amata pienākumus. Tas nozīmē, ka atstādināšanas laikā zvērināts notārs faktiski nepieņem ne lēmumus, ne veic darbības kā valsts amatpersona, citiem vārdiem neveic zvērinātam notāram Notariāta likumā uzticētās notariāta funkcijas.

Ievērojot minēto un to, ka zvērināti notāri kā brīvās juridiskās profesijas pārstāvji negūst ienākumus no valsts budžeta, Augstākās tiesas ieskatā, likuma robs novēršams, pēc analoģijas piemērojot tādu regulējumu, kas nevis paredz valsts pienākumu atstādinātajam notāram piedāvāt citu amatu (darbu) vai izmaksāt minimālo mēnešalgu, bet atļauj atstādināšanas laikā savienot amatu ar plašāku amatu (darba) loku, nekā tas noteikts gadījumā, kad amata pienākumi tiek pildīti.

Tieslietu ministrijas priekšlikumā par grozījumiem Notariāta likumā un Tiesu izpildītāju likumā paredzēti noteikti kritēriji, kādiem ir jāatbilst amatam (darbam), kuru zvērināts notārs/tiesu izpildītājs vēlas savienot ar amatu: 1) šī savienošana nerada interešu konfliktu; 2) tā nav pretrunā ar attiecīgās profesijas ētikas normām; 3) tā nekaitē zvērināta notāra amata stāvoklim un cieņai; 4) netraucē zvērināta notāra amata pienākumu pildīšanai. Par atļaujas izsniegšanu paredzēts lemt tieslietu ministram, kurš atbilstoši likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 21.panta pirmās daļas 1.punktam uzskatāms par augstāko amatpersonu.

Līdzīgi kritēriji šobrīd ir paredzēti likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 6.panta otrajā daļā attiecībā uz tiesībām savienot valsts amatpersonas amatu ar amatiem citās valsts vai pašvaldības institūcijās, kapitālsabiedrībās, kurās valsts vai pašvaldības daļa pamatkapitālā atsevišķi vai kopumā pārsniedz 50 procentus, vai kapitālsabiedrībās, kurās valsts vai pašvaldība vai valsts vai pašvaldības kapitālsabiedrība ir dalībnieks. Savukārt 7.panta 5.[1] un sestajā daļā ir paredzētas valsts amatpersonu tiesības savienot amatu ar citu amatu, uzņēmuma līgumu, pilnvarojuma izpildi vai saimniecisko darbību, saņemot attiecīgās iestādes vadītāja rakstisku atļauju.

Augstākās tiesas ieskatā, ņemot vērā iepriekš norādītos apsvērumus, pēc analoģijas ir piemērojams minētais regulējums un kā pagaidu aizsardzības līdzeklis ir nosakāmas pieteicējas tiesības atstādināšanas laikā savienot zvērināta notāra amatu ar citu amatu, uzņēmuma līgumu vai likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta vienpadsmitajā daļā neminēta pilnvarojuma izpildi, saimniecisko darbību individuālā komersanta statusā vai reģistrējoties Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējam saskaņā ar likumu „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli", ja šī savienošana nerada interešu konfliktu, nav pretrunā ar valsts amatpersonai saistošām ētikas normām un nekaitē valsts amatpersonas tiešo pienākumu pildīšanai, saņemot tieslietu ministra rakstveida atļauju.

[11] Ievērojot minēto, apgabaltiesas lēmums ir atceļams un jautājums par pieteicējas lūgumu par pagaidu aizsardzības līdzekļa piemērošanu izlemjams pēc būtības.

Nolēmuma daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 129.[1]panta ceturto daļu, 323.panta pirmās daļas 3.punktu un 324.panta pirmo daļu, Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments

n o l ē m a

Atcelt Administratīvās apgabaltiesas 2014.gada 3.oktobra lēmumu.

Noraidīt pieteicējas /pers. A/ lūgumu par tieslietu ministra 2013.gada 21.novembra lēmuma darbības apturēšanu.

Noteikt, ka /pers. A/ ir tiesības atstādināšanas laikā savienot zvērināta notāra amatu ar citu amatu, uzņēmuma līgumu vai likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta vienpadsmitajā daļā neminēta pilnvarojuma izpildi, saimniecisko darbību individuālā komersanta statusā vai reģistrējoties Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējam saskaņā ar likumu „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli", ja šī savienošana nerada interešu konfliktu, nav pretrunā ar valsts amatpersonai saistošām ētikas normām un nekaitē valsts amatpersonas tiešo pienākumu pildīšanai, saņemot tieslietu ministra rakstveida atļauju.

Noraidīt Tieslietu ministrijas blakus sūdzību.

Lēmums nav pārsūdzams.